



*Νικολάου Μάννη
Διδασκάλου*

**Σελίδες
ἀπὸ τὸ Νέον Μαρτυρολόγιον
τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων
Τὰ πρῶτα ἔτη
τῆς Ἡμερολογιακῆς Καινοτομίας
(1924-1928)**



**Ἔκδοσις
Ἱεράς Μητροπόλεως Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς
2016**



Γ' Ἐμφάνισις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ.
(14/27.9.1925)



*Νικολάου Μάννη
Διδασκάλου*

Σελίδες
ἀπὸ τὸ Νέον Μαρτυρολόγιον
τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων
Τὰ πρῶτα ἔτη
τῆς Ἡμερολογιακῆς Καινοτομίας
(1924-1928)

<i>A. Εἰσαγωγή στὸ Νέο Μαρτυρολόγιο</i>	<i>3</i>
<i>B. Τὸ ἔτος 1924 τοῦ Νέου Μαρτυρολογίου</i>	<i>5</i>
<i>Γ. Τὸ ἔτος 1925 τοῦ Νέου Μαρτυρολογίου</i>	<i>10</i>
<i>Δ. Τὸ ἔτος 1926 τοῦ Νέου Μαρτυρολογίου</i>	<i>12</i>
<i>Ε. Τὸ ἔτος 1927 τοῦ Νέου Μαρτυρολογίου</i>	<i>14</i>
<i>Ζ. Τὸ ἔτος 1928 τοῦ Νέου Μαρτυρολογίου</i>	<i>18</i>

Ἔκδοσις
Ἱεράς Μητροπόλεως Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς
2016



Ἡ ἐργασία αὐτὴ
πρωτοπαρουσιάσθηκε
ὡς Ὁμιλία
ὑπὸ τοῦ συγγραφέως αὐτῆς
κ. Νικολάου Μάννη
τὴν Παρασκευή, 2/15.1.2016,
στὸν Ἱερὸ Ναὸ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων
Πέτρου καὶ Παύλου
στὴν Δάφνη Ἀθηνῶν.



Ἡ παροῦσα μορφή της
πραγματοποιήθηκε με τὴν ἐπιστάσια καὶ εὐλογία
τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου
Ἰωρανοῦ καὶ Φυλλῆς
κ. Κυπριανοῦ.



Εὐχαριστίες ἀπευθύνονται
στὸ Ἐργαστήριον τῆς Μοναστικῆς Ἀδελφότητος
τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων, στίς Ἀφίδνες Ἀττικῆς,
τὸ Ὅποιο ἀνέλαβε τὴν ἐπιμέλεια καὶ τὴν ἐκδοσι
τῆς ἐργασίας αὐτῆς.



*† Κυριακὴ Γ' Νηστειῶν,
τῆς Σταυροπροσκυνήσεως
21η Μαρτίου 2016 ἐκ. ἡμ.*



Ὁρθόδοξος Ἐνημέρωσις

«Ἐντολή γὰρ Κυρίου μὴ σιωπᾶν ἐν καιρῷ κινδυνεύουσις Πίστεως. Λάλει γάρ, φησί, καὶ μὴ σιωπά... Διὰ τοῦτο καγὼ ὁ τάλας, δεδουκῶς τὸ Κριτήριον, λαλῶ».

(Ὁσ. Θεοδώρου Σπουδίτου, ΡΓ τ. 99, στλ. 1321)

Σελίδες ἀπὸ τὸ Νέον Μαρτυρολόγιον τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Τὰ πρῶτα ἔτη τῆς Ἡμερολογιακῆς Καινοτομίας (1924-1928)

«Εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν, καὶ ὑμᾶς διώξουσιν»

(Ἰωάν. ιε' 20)

Α. Εἰσαγωγή στὸ Νέο Μαρτυρολόγιο

Πολλὲς φορές, καὶ ἀπὸ πάρα πολλοὺς, ἀκοῦμε ὅτι οἱ λεγόμενοι *Παλαιοημερολογίτες* εἶναι φανατικοί, ἐκφράζουν ἀκραῖες ἀπόψεις καὶ γενικῶς διακρίνονταν γιὰ τὸν «οὐ κατ' ἐπίγνωσιν ζῆλο» τους καὶ τὴν ἔλλειψη ἀγάπης.

Αὐτὸ ὅμως, ποῦ δὲν ἀκοῦμε ἀπὸ κανέναν ἀπὸ τοὺς κατηγόρους αὐτοὺς, εἶναι τὴν ἐξ ἀρχῆς ἀντιμετώπιση τῶν *Παλαιοημερολογιτῶν* ἀπὸ τὴν λεγομένη ἐπίσημη Ἐκκλησία.

Σὲ αὐτὴν ἀναφέρεται ἡ παροῦσα ἐργασία.

* * *

Σὲ ὀλόκληρη τὴν Ἐκκλησιαστικὴ Ἱστορία δὲν θὰ βρεῖτε οὔτε ἓνα παράδειγμα, ὅπου πραγματικὰ Ὁρθόδοξοι Ποιμένες νὰ βασανίζουν καὶ νὰ διώκουν τοὺς ἀντιπάλους τους. **Συνέβαινε** μάλιστα τὸ ἀντίθετο ἀκριβῶς. **Πάντοτε** οἱ Ὁρθόδοξοι διώκονταν ἀπὸ τοὺς αἰρετικούς. **Καὶ** μόνο ἡ ὑπαρξη τῆς μεγάλης αὐτῆς

ιστορικής ἀληθείας, ὅτι δηλαδὴ τὸ δίκαιο εἶναι μὲ τὸ πλευρὸ τῶν διωκομένων καὶ ὄχι τῶν διωκτῶν, ἀρκεῖ γιὰ νὰ καταδείξει τὸ ὀρθὸ τῆς πορείας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων, ἀσχέτως τῶν τυχόν ἀστοχιῶν ὠρισμένων ἐξ αὐτῶν στὶς κρίσεις ἢ καὶ στὰ ἔργα τους.

Κύρια αἰτία γιὰ τὴν παροῦσα ἐργασία ἀποτελεῖ ἡ ἀναίρεση τῆς ἐξῆς πεπλανημένης θέσεως τοῦ π. Ἐπιφανίου Θεοδωροπούλου –θέση ποὺ ἐπαναλαμβάνεται πλέον συνεχῶς ἀπὸ πολλοὺς νεοημερολογίτες: «*Ἄς κρατοῦσαν οἱ Παλαιοημερολογίτες τὸ παλιὸ ἡμερολόγιο, ἀλλὰ ἄς διατηροῦσαν τὴν κοινωνία πρὸς τὴν Ἐκκλησία*»¹.

Μὰ οἱ *Παλαιοημερολογίτες* αὐτὸ ἔκαναν στὴν ἀρχή· καμμία ἀπόσχιση, καμμία ἀποτείχιση, κανένα σχίσμα. Ἄπλὰ ζητοῦσαν νὰ λειτουργοῦνται μὲ τὸ παλαιὸ ἡμερολόγιο· ζητοῦσαν ἀπὸ τοὺς ἱερεῖς τῶν ἐνοριῶν τους νὰ τοὺς ἐξυπηρετοῦν μὲ τὸ παλαιὸ ἡμερολόγιο. **Ἡ** ἀπάντηση τῆς Διοικούσης Ἱεραρχίας; **Δ**ιώξεις, ξυλοδαρμοί, λοιδορίες, φυλακίσεις, ἐξορίες, ἀποσχηματισμοί, ἀφορισμοί· μέχρι καὶ φόνους εἶχαμε...

Ξεκάθαρα λοιπὸν ἀποδεικνύεται πῶς τὸ δημιουργηθὲν ἐν Ἑλλάδι *ἡμερολογιακὸ σχίσμα*, βαραίνει ἀποκλειστικὰ καὶ μόνο τὴν ἐπίσημη Ἐκκλησία, ἡ ὁποία ὀφείλει, ἂν μὴ τι ἄλλο, ἓνα μεγάλο συγγνώμη στοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους, ὄχι μὲ λόγια, ἀλλὰ ἐπιστρέφοντας στὴν ὀρθὴ πορεία, ἀπὸ τὴν ὁποία ἐξέκλινε, δικαίωνοντας ἔτσι τὸν Ἀγῶνα τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων, τῶν πιστῶν αὐτῶν ὑπερασπιστῶν τῆς Ὁρθοδοξίας.

* * *

Ὁὐ *παρακολουθήσουμε* τὸ χρονικὸ αὐτὸ τῆς βίας, μέσα ἀπὸ τὰ ἀδιάψευστα δημοσιεύματα τῶν ἐφημερίδων τῆς ἐποχῆς.

Περιορισθήκαμε χρονικὰ στὴν τετραετία 1924-1928 (καὶ μάλιστα χωρὶς νὰ παρουσιάσουμε ὅλα τὰ περιστατικά), μιᾶς καὶ δὲν θὰ μᾶς ἔφθανε ὄχι μία, ἀλλὰ οὔτε δέκα ἐργασίες, γιὰ νὰ παρουσιαθοῦν ὅλα τὰ ἐγκλήματα τῆς ἐπίσημης Ἐκκλησίας ἐναντίον τῶν προγόνων μας.

1. Ἐπιστολὴ πρὸς Νικόδημον, 22.7.1971.



B: Τὸ ἔτος 1924 τοῦ Νέου Μαρτυρολογίου

Ἡ πρώτη μεγάλη Ἑορτὴ μετὰ τὴν Ἡμερολογιακὴ Καινοτομία ἦταν ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου.

Ἀφοῦ πέρασε ὁ ἑορτασμὸς Τῆς μὲ τὸ νέο ἡμερολόγιο, στὶς 6 Ἀπριλίου τὸ ἀπόγευμα, πολλοὶ πιστοὶ συγκεντρώθηκαν σὲ διάφορες ἐκκλησίες τῆς Ἑλλάδος, γιὰ νὰ ἑορτάσουν μὲ τὸ παλαιό, τὸν Ἑσπερινὸ τῆς Ἑορτῆς.

• **Σ**τὴν Μητρόπολη Ἀθηνῶν ἑκατοντάδες πιστοὶ ζήτησαν ἀπὸ τοὺς ἱερεῖς νὰ ἐπιτελέσουν τὴν Ἀκολουθία. **Ὁ** Μητροπολίτης Χρυσόστομος Παπαδόπουλος ὅμως τὸ εἶχε ἀπαγορεύσει ρητῶς, ἀπειλώντας μὲ ποινὴ καθαιρέσεως ὅποιον ἱερεὴ τολμοῦσε νὰ κάνει κάτι τέτοιο. **Μ**άλιστα ἔστειλε καὶ ἀστυνομικὴ δύναμη νὰ διώξει τὸ πλῆθος καὶ νὰ σφραγίσει τὸν ναό, ἐνῶ διέταξε νὰ μείνουν κλειστὲς ὅλες οἱ ἐκκλησίες γιὰ νὰ μὴν ἑορτασθεῖ πουθενὰ ὁ Εὐαγγελισμὸς²!

**ΑΙ ΧΘΕΣΙΝΑΙ ΣΚΗΝΑΙ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΝΑΟΥΣ
ΒΙΑΙΑ ἘΚΔΙΩΞΕΙΣ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΜΕΝΩΝ
ΥΠΟ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ**

Εἰς τὸν Μητροπολίτην Ναὸν δεμησιόθησαν χθὲς σκηναί, ἥιστα κλιτακτικαὶ διὰ τὴν ἀξιοπρέπειαν τῆς Δημοκρατικῆς Κυβερνήσεως.

Ἀστυνομικὰ ὄργανα ἐπέδραμον κατὰ τῶν πολυπληθῶν προσκυνητῶν, τοὺς ὁποίους ἐξεδίωξαν βίαι τῆς ἐκκλησίας, δηλώνοντα, ὅτι ἀπαγορεύεται ἡ εἰσόδος! Καὶ ὅταν ὁ κόσμος καταγνακτισμένος ἐξῆλθεν νὰ μάθῃ τὴν αἰτίαν, ἐλάμβανε τὴν ἀπάντησιν, ὅτι παρῆλθεν ἡ ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ...

Ἐν τούτοις παρὰ τὰ μέτρα ταῦτα τῆς ἀστυνομίας, ὁ κόσμος μὲ ἀληθῆ θρησκευτικὸν φανατισμὸν κατορθώσας νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ γὰρ διεξαγάγῃ μόνος του τὴν ἐκωθιὴν ἀκολουθίαν. Σαγηνητικῶς ἦτο τὸ θέμα· ὁμίδης δεσποτινίδου, αἱ ὁποῖαι, ἐλάμβανον ἑπιβίβον μόνον διὰ τὴν εὐφροσύνην ἐκ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου.

ΒΡΑΔΥΝΗ 7-4-1924

**ΑΙ ΧΘΕΣΙΝΑΙ ΣΚΗΝΑΙ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΝΑΟΝ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ**

Χθὲς τὴν ἑσπέρην πλείστοι ἀνῶνται τοῦ Ἁγίου οἴκου δὲν ἔχον παρασκευάσῃ τὴν ἀλλοτρίαν τὸν ἡμερολόγιον μεταβάλλοντες εἰς τὴν Μητροπόλιν ἢ ποῖα ὡς γνωστὸν τιμᾶται ἐπὶ ὀνόματι τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου ἀπήλθον ἀπὸ τοῦ ἐκεῖ ὑπαλλήλου τῆς Μητροπόλεως ὅπως εἰσπαύσῃ οἱ ἱερεῖς καὶ τελέσῃν ὁλοκλήριον χεῖρον τῆς σημερινῆς ἐπεταίῃ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου κατὰ τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον.

Ὁ κόσμος ὅπως εἰς μάθῃ ἀνέμεινε μέχρι τῆς δευτέρας τοὺς ἱερεῖς οἵτινες εὐθὺς ἐνενομήσαντες κἀν δεῦν ἐ-ἐγγίσαντο πάλαιον εἰς τὸν ναὸν πᾶς ἔχει τὸ ἴδιον τῆς ἑορτῆς, ἀπὸ αὐτῶν δὲ τὴν ταῖν νυκτερινῶν εἰσῆλθον εἰς τὴν ἐκκλησίαν μεγάλῃ δυνάμει χωροφυλάκων αἰνῶν καὶ ἐξεδίωξαν ἐξ αὐτῆς θανατικῶς τὸν κόσμον, παρὰ τὰς διαμαρτυρίας αὐτοῦ.

Συναφῶς πληροφοροῦμεθα ὅτι περὶ... πρόληψιν ναὸν ἐπεισεῖσαν μετὰ τοῦ Ἁγίου οἴκου δεῦν εἶχεν νὰ ἑορτάσῃ σήμερον τὸν «Εὐαγγελισμὸν» διὰ τὴν ἀσπασίαν ὅπως εἶπεν αἱ ἐκκλησίαι τῆς πόλεως παρατηρούντων κλειστάς.

ΝΕΑ ΗΜΕΡΑ 7-4-24

2. Βραδυνή, 7.4.1924· Νέα Ἡμέρα, 7.4.1924· Σκριπ, 7.4.1924· Ἐμπρός, 7.4.1924.

ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ ΟΙ ΕΥΣΕΒΕΙΣ ΤΟΥ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ

ΘΕΣΣΟΝΤΙΣΤΗ 7 Ἀπριλίου. (Ἰδ. Τηλεγρ.)
— Πιὰρὰ τὰ ληφθέντα μέτρα ἐκ τῆς ἀστυ-
νομίας καὶ τοῦ Φρουραρχείου πλείστα γυναί-
κόπαιδα τῆς Θεσσαλονίκης καὶ τῶν περὶξ ἐ-
ξηκολούθησαν νὰ παραμείνουν εἰς τοὺς κει-
θέντες τῶν ἐκκλησιῶν καὶ ἰδίως τῆς Ἐθαγγελ-
ιστρίας καὶ ἐπίμενον νὰ γίνῃ λειτουργία. Ὁ
Μητροπολίτης ἡμῶν ἀπηγόρευσεν εἰς πάντας
τοὺς ἱερεῖς νὰ ἱεουργήσουν. Μόνον ἡ ἐκκλη-
σία τοῦ Ἁγίου Χαράλαμπος κατώρθωσε νὰ
ἱεουργήσῃ τῶν ἐνοριτῶν δι' ἐράνιον πληρα-
λέων τὸν ἱερέα, ὃ ὑπέως ἱερούργησεν...

ΕΜΠΡΟΣ 8-4-1924

ἐνῶ τὴν ἐπομένη διέταξε νὰ κλεισθοῦν ὅλοι οἱ ναοὶ καὶ νὰ μὴν
ψαλεῖ οὔτε ὁ συνήθης Ὅρθρος πρὸς πρόληψη ἐκτρόπων³.

* * *

Ἀπὸ τὴν ἀρχὴ λοιπὸν ἡ Διοικοῦσα Ἐκκλησία ἔδειξε τὶς δια-
θέσεις τῆς, ἀπέναντι σὲ ὅσους ἐπέμεναν νὰ μὴν παραδέχωνται
τὸ νέο ἡμερολόγιο. Ἄπλὰ καὶ μόνο τὸ νὰ ἀκολουθῇ κανεὶς τὸ
παλαιὸ ἡμερολόγιο θεωρήθηκε ἀδίκημα, καὶ ἔτσι οἱ καταδίκες
τῶν κληρικῶν γινόντουσαν «ἐπὶ παλαισημερολογιτισμῶ»! Ἡ
πρῶτη ποινὴ σὲ κληρικὸ δὲν ἄργησε νὰ ἔλθῃ. Τὸν Ἀπρίλιο ἢ
Μάϊο τοῦ 1924 ὁ 72χρονος Ἐφημέριος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου
Δημητρίου Ἀσπροπύργου Δημήτριος Δέδες (1852-1927) τιμωρή-
θηκε μὲ δεκαήμερο ἀργία, διότι
δὲν συμμορφώθηκε μὲ τὴν Ἡμε-
ρολογιακὴ Καινοτομία⁴.

• Σταδιακὰ σὲ ὅλη τὴν ἑλλη-
νικὴ ἐπικράτεια, μὲ τὴν βοήθεια
τῆς Πολιτείας, ξεκίνησαν διώ-
ξεις γιὰ τὴν ἐπιβολὴ τῆς Και-
νοτομίας. Ἰδοὺ πῶς περιγράφει

• Στὴν Θεσσαλονικὴ δύο χιλι-
άδες χριστιανοὶ συγκεντρώθη-
καν τὴν νύκτα στὸν Ἱερὸ Ναὸ
τῆς Ἐθαγγελίστριας καὶ ζήτη-
σαν νὰ γίνῃ Λειτουργία γιὰ τὴν
αὐριανὴ Ἑορτὴ. Ὁ Μητροπολί-
της Γεννάδιος Ἀλεξιάδης ἔστει-
λε τὴν ἀστυνομία, ἡ ὁποία διέ-
λυσε τὸ πλῆθος τῶν πιστῶν καὶ
συλλαμβάνοντας τρία ἄτομα,

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Τὸ νέον ἡμερολόγιον.

Ὁ ἐφημέριος τοῦ Ἱεροῦ ναοῦ Ἁγ.
Δημητρίου Ἀσπ. οπύργου, Δημ. Δέδες
ἐτιμωρήθη διὰ δεκαήμερον ἀργίας, δι-
ότι ἐφωράθη μὴ συμμορφούμενος τε-
λειῶς πρὸς τὴν ἀπόφασιν τῆς Ἱεραρ-
χίας περὶ διορθώσεως τοῦ ἡμερολο-
γίου.

Πάνταινος, 31.5.1924.

3. Ἐλεύθερος Λόγος, 7.4.1924· Εμπρός, 8.4.1924· Νέα Ἀλήθεια 8.4.1924.

4. Πάνταινος, 31.5.1924.

τὴν κατάστασιν
τὸ Περιοδικὸ τοῦ
Πατριαρχείου
Ἀλεξανδρείας
«Πάνταινος»:

Ἡ ΟΛΟΝΥΚΤΙΑ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ
Εἰς τὸ Ἐρημοκκλήσι τοῦ ἁγίου Θεράποντος
οἱ «ΠΑΛΑΙΟΧΡΙΣΤΙΑΝΟΙ, ἈΝΗΣΤΑΝΤΑΙ Εἰς τὰς ΔΟΥΛΑΣ
ΣΚΡΗΠ 8-1-1925

«**Ὅ**ποιους ἔσχε καὶ καθ' ἡμέραν παράγει καρποὺς πικρίας καὶ φθορᾶς ἡ ἀνεξήγητος σπουδὴ περὶ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ νέου ἡμερολογίου, μαρτυροῦσι μὲν αἱ καθ' ἡμέραν ἐν Ἑλλάδι ἀταξίαι καὶ βιαιοπραγίαι, καθ' ἃς κλείονται ναοί, καὶ στρατιωτικῶς βία κωλύονται τῶν θρησκευτικῶν καθηκόντων οἱ χριστιανοί, καὶ περιάγονται ἐκ νήσων εἰς νήσους ἱερεῖς, δικαζόμενοι ἐπὶ παραβάσει τῶν ἡμερολογιακῶν διατάξεων ἢ τηρήσει τοῦ καθεστώτος, ὧν πάντων τὴν βεβαίωσιν παρέχουσιν ἐκεῖθεν ἔγγραφοί τε καὶ προφορικαὶ εἰδήσεις, ἀμφιβολίας ὑπέρτεροι... **Ἐ**πιμένεις εἰς τὸ παλαιόν, εἰς τὸ πατροπαράδοτον, εἰς τὸ ἐκκλησιαστικὸν ἡμερολόγιον; **Ἐ**ὰν τύχῃς λαϊκός, κλείεται σοι ὁ ναός! **Ἀ**παγορεύεται σοι ἡ μετάληψις! **Σ**ὲ ἀναμένει ἡ εἰρκτή. **Ἐ**πιμένεις εἰς τὸ ἡμερολόγιον τῆς θρησκείας σου, τῆς ἐκκλησίας σου, τῆς συνειδήσεώς σου; **Ἐ**ὰν εὐρεθῆς ἱερεὺς, καταδικάζεσαι εἰς ἀργίαν! **Κ**αθαιρεῖσαι! **Ἀ**φορίζεσαι! **Τί** πλέον κατώρθουν οἱ διώκται τοῦ Χριστιανισμοῦ; **Τί** πλέον ἐφεύρισκον κατὰ τῶν ὀρθοδόξων αἱ αἰρέσεις;»⁵.

* * *

Ἐφθασε καὶ ἡ μεγάλη Ἑορτὴ τῶν Χριστουγέννων. **Οἱ** Γνήσιοι Ὀρθόδοξοι ἀπεφάσισαν νὰ τελέσουν τὴν ἱερὰ Ἀγρυπνία στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίου Θεράποντος στὸ Γουδί. **Π**ολλὸς κόσμος ἀπὸ τὴν Ἀθήνα καὶ τὴν ἐπαρχία συγκεντρώθηκε στὸν μικρὸ τότε ναὸ καὶ ξεκίνησε ἡ Ἀκολουθία. **Ὁ** Μητροπολίτης ὁμως ἔστειλε πάλι τὸν στρατὸ νὰ διαλύσει τὸ πλῆθος, τὸ ὁποῖο ξεπερνοῦσε τὶς δύο ἢ, κατ' ἄλλους, καὶ τὶς τρεῖς χιλιάδες⁶! **Ἀ**ρχικὰ ἐφθασε ἓνας ἀξιωματικὸς μὲ δύο ὑπαξιωματικοὺς καὶ διέταξαν τοὺς πιστοὺς νὰ

5. Πάνταινος, 27.9/10.10-8-1924.

6. Ἐλεύθερος Λόγος, 8.1.1925· Ἐλεύθερον Βῆμα, 8.1.1925.

Η ΣΤΡΑΤΟΝΡΑΤΙΑ ΕΠΕΜΒΑΙΝΟΥΣΑ ΝΑ ΔΙΑΛΥΣΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΜΑ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ

Ἀπὸ τῆς 4ης μ. μ. τῆς χθές ὑλόκληρος ὁ χώρος ὁ πρὸ τοῦ νεοδηϊοῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Θεοδοπίουτος παρὰ τὸ Γουδί κατακλύθη ἀπὸ πλῆθος ναοῦ τῶ ὁποῖον συνέβησαν ἀπὸ τὴν ἀκούσῃ τῆς βίας λειτουργίας τῶν Χριστουγεννίων, τελευτήμας συμφορῶν πρὸς τὸ πάλαιον ἡμερολόγιον πρωτοβουλία τοῦ Συλλόγου τῶν Ὁρθόδοξων.

Μέχρι τῆς 9ης ἑσπερινῆς ἐξήκολούθησε ἡ προσέλευσις τῶν πιστῶν. Περὶ τὴν 3 καὶ 20 μ. μ. ἦρως ἀξιωματικὸς τοῦ πεζικοῦ συνήγαγε, ἢ ὑπὸ τοῦ ὑπαξιωματικῶν προσήλθεν εἰς τὸν ναὸν καὶ διέταξεν ὅπως τὸ πλῆθος διαλυθῆ, βίους ἀπαγορεύεται ἡ λειτουργία. Εἰς τὸ ἄκουσμα τῶν λόγων τούτων τὸ ἐκκλησίασμα ἀνέταξεν ἄρνησιν ἠέμενον, διαμαρτυρηθὲν δὲ τὴν παράνομον ἐπέμβαση τῆς ἀρχῆς.

ΜΕ ΤΟ ΠΕΡΙΣΤΡΟΦΟΝ

Πρὸ τῆς ἐπιμονῆς ταύτης εὐρεθεὶς ὁ ἐν λόγῳ ἀξιωματικὸς ἐξήγαγε περιστροφὴν καὶ ἠπειλήσει διαλύσει δὲ τῆς βίας. Βίους τοιαύτων εἶχεν, ὅπως εἶπε, διαταγή. Ἄλλὰ καὶ πάλιν οὐ ἐκκλησίαζόμενοι ἐθῆλῶσαν ὅτι δὲν θὰ διαλυθῶν ἐν οὐδεμῇ περιστάσει, ἔστω καὶ ἐν ἀπρόκειτο νὰ πᾶσιν πρὸ τοῦ ναοῦ. Ἐστὶ ὁ ἀξιωματικὸς συνήγαγε μενος ὑπὸ τῶν δύο λογιῶν εἰσῆλθεν εἰς τὸ ἱερόν τῶν ἐκκλησίας καὶ συνέστησεν εἰς τὸν

ἀρχιμανδρίτην κ. Παρθένῳ ἄγιορείτην νὰ αὐτὴ ἱερουργήσῃ βίους τούτου διέταξεν ἡ Μητροπολίς. Εἰς τὴν ἐπιμονὴν βίους τοῦ σαβαστοῦ λειτουργοῦ ὅτι τούτου εἶνε ἐπιταλὸς παράνομος, ὁ εἰς ἐκ τῶν λογιῶν ἔταξε τὴν χεῖρα νὰ τὸ ἀπαρέσῃ τὸ καλλιμαχίον, βίλων μεγαλοφώνως: Ἐγὼ εἶμαι ἐθῶ ἀνωτέρω ἀρχῆ. Πρὸ τῶν ἀποδομασιῶν βίους τοῦ καθηγανακτισμένου ἐκκλησίασματος νὰ ἀπέλθουν.

Η ΣΤΡΑΤΟΚΡΑΤΙΑ ΕΠΙ ΤΟΠΟΥ!

Δὲν παρήλθεν ἀρκετὴ ὥρα ἀπὸ τῆς ἐκδηλώσεως τοῦ πολιτικοῦ μένους τοῦ ἀξιωματικοῦ κκ τῶν δύο λογιῶν, ὅπου ἐφάνη ἐρχόμενος καλλιμαχίον ἵππευός μεθ' αὐτὸν συνέβη ὁ «ἀρμόδιος» κ. ἀξιωματικὸς διὰ νὰ ἀκολουθήσῃ κατόπιν ἡ ἐπιδρομὴ 10-20 ἄνδρων ἐπ' αὐτοκινήτου ὑπὸ τὰς διαταγὰς ἀξιωματικῶν. Ἡ ἐκκλησία περιεκυκλώθη ἡμέσως. Ἐὶς πλῆθος πρὸ τῆς ἐκδηλώσεως τυτῆς τῆς στρατοκρατίας ἐθῆλῶσαν ἐν μιᾷ φωνῇ ὅτι προτιμᾷ νὰ ἀποθῶν ὑπερβαμνόμενον τῆς ὀρθοείας. Παρήλθεν ἀρκετὴ ὥρα καὶ οὐ στρατώται ἀπῆλθεν ἡ δὲ λειτουργία ἐξήκολούθησε μέχρι τῆς 4ης πρωτῆς, ὅπως εἶνε καὶ ἡ ἄγιη κοινωνία, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ ἀστυνόμου τοῦ βίου τμήματος, ὅπως οὐδεμίαν πρόταξεν ἄρνησιν εἰς τὴν ἐξήκολούθησιν τῆς λειτουργίας.

Η ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ 7-1-1925

ἐγκαταλείψουν τὴν ἐκκλησία· μπρὸς στὴν ἄρνησὶ τους ἐβγαλαν περιστροφή! **Εἰσέβαλαν** ἔπειτα στὸ Ἱερό καὶ ἀπευθύνθησαν πρὸς τὸν Ἱερέα, τὸν π. Παρθένιο Ἰβηρίτη, μὲ τὸν ὁποῖον ἀκολούθησε ὁ ἐξῆς ἀποκαλυπτικὸς διάλογος:

«**Παπᾶ** τί θὰ διαβάσης ἀπόψε;

-**Τὴν Λειτουργίαν τῶν Χριστουγεννίων**, ἀπήντησεν ὁ ἱερεὺς.

-**Ὁχι**, λέγει ἐν ἐξάψει ὁ ἀξιωματικὸς. **Θὰ διαβάσης τὴν Λειτουργίαν τοῦ ἁγίου Ἰωάννου**»⁷.

Μπρὸς στὴν ἐπιμονὴ τοῦ Ἱερέως νὰ τελέσει τὴν χριστουγεννιάτικη Ἀκολουθία, ὁ Ἀξιωματικὸς τὸν διέταξε νὰ ἀποχωρήσει ἀπὸ τὸν ναὸ, ἀλλὰ ὁ π. Παρθένιος τοῦ ἀπάντησε: «**Εἶμαι ἐκ τῶν κληρικῶν, οἱ ὁποῖοι δὲν ἀνεγνώρισαν τὴν μεταρρύθμισιν τοῦ Ἡμερολογίου. Ἐκλήθην νὰ ἱεουργήσω εἰς τὸν ναὸν τοῦτον καὶ δὲν θὰ τὸν**

7. Σκριπ, 10.1.1925.

ἐγκαταλείψω εἰμὴ ὅταν τελειώσω τὴν Λειτουργίαν»⁸. Τότε ἓνας ἐκ τῶν ὑπαξιωματικῶν ὤρμησε νὰ τοῦ ἀφαιρέσει τὸ

ἜΟ Μακαριώτατος ἀρχιεπίσκοπος μᾶς ἐδὴ λωσε διὰ τὸ ἱερεὺς Παρθένος Ἰθρηϊτης ὅστις ἐπέλεσε προχθὲς τὴν λειτουργίαν τῶν Χριστιανῶν θὰ καθαιρεθῆ. Εἶπε ἐν ἐπιβαλλόμενον μέτρον διὰ τοὺς παρεκτροπένους κληρικούς». ΒΡΑΔΥΝΗ 8-1-1925

καλυμμαύχιο, ἀλλὰ τὸν ἀντελήφθησαν οἱ πιστοὶ καὶ μὲ ἀποδοκιμασίες ἀνάγκασαν τὴν κουστωδία νὰ ὑποχωρήσει. Μετὰ ἀπὸ λίγο ἐμφανίσθηκε αὐτοκίνητο μὲ σαράντα ὀπλισμένους στρατιῶτες καὶ ὁ ἐπὶ κεφαλῆς διέταξε νὰ σταματήσῃ ἡ Λειτουργία. Μπρὸς στὴν ἄρνηση τοῦ ἱερέως καὶ στὸ μεγάλο πλῆθος τῶν πιστῶν, ποὺ παρέμεινε στὴν θέση του, ἔμειναν ἄπραγοι, φρουρώντας ἀπ' ἔξω τὴν ἐκκλησία. Τὴν ἐπομένη ὁ Χρυσόστομος Παπαδόπουλος ἀνακοίνωσε πὼς θὰ καθαιρέσει τὸν π. Παρθένιο⁹.



8. Σκρίπ, 8.1.1925.

9. Σφαῖρα, 7.1.1925· Ἀπογευματινὴ, 7.1.1925· Βραδυνὴ, 7.1.1925· Σκρίπ, 8.1.1925· Ἀπογευματινὴ, 8.1.1925· Ἐλεύθερον Βῆμα, 8.1.1925· Ἔθνος, 8.1.1925· Σκρίπ, 9.1.1925· Ἐμπρός, 9.1.1925· Ἐλεύθερος Τύπος, 9.1.1925· Ἐλεύθερος Λόγος, 9.1.1925· Σκρίπ, 10.1.1925· Σκρίπ, 13.1.1925.

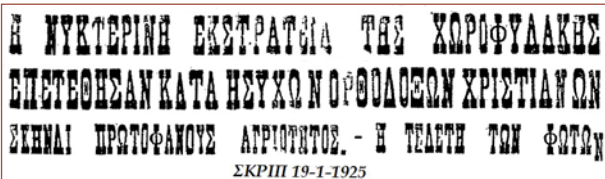


Γ': Τὸ ἔτος 1925 τοῦ Νέου Μαρτυρολογίου

Πίστες ἡμέρες ἀργότερα ἔφθασε ἡ Ἑορτὴ τῶν Θεοφανείων. Ἡ Ἀγρυπνία τελέσθηκε στὸν Ἱερὸ Ναὸ τῶν Ἁγίων Θεοδώρων Παλαιοῦ Φαλήρου (σήμερα ὑπάγεται στὴν Νέα Σμύρνη) μὲ τὴν συμμετοχὴ 3.500 περίπου πιστῶν. Ἡ ἀστυνομία ἐπεμβαίνει γιὰ ἄλλη μία φορὰ τῆ ὑποκινήσει τοῦ Καινοτόμου Μητροπολίτου καὶ διαλύει τὸ πλῆθος τῶν πιστῶν διὰ τῆς βίας.

Ὁ «Σύλλογος τῶν Ὁρθοδόξων» τὸ εἶχε προβλέψει, λόγῳ τῶν ἐπεισοδίων τῶν Χριστουγέννων, γι' αὐτὸ καὶ εἶχε σχεδιασθεῖ ὁ μὲν Ἑσπερινός, καθὼς καὶ ὁ Ὁρθρος, νὰ τελεστοῦν τὴν νύκτα στὸν ἐν λόγῳ Ἱερὸ Ναό, ἡ δὲ Θεία Λειτουργία μὲ τὴν τελετὴ τοῦ Μεγάλου Ἀγιασμοῦ νὰ γίνεи στὸν Ἱερὸ Ναὸ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου Ξηροτάγαρου στὸ Παλαιὸ Φάληρο, ἀπὸ τὸν ἀείμνηστο Ἱερέα π. Ἰωάννη Φλώρο.

Ὁμως εἰσέβαλε στρατὸς καὶ διέλυσε τὸ πλῆθος τῶν πιστῶν μὲ τὴν βία



καὶ ἔγιναν πολλὲς προσαγωγές¹⁰.

Διαβάζουμε ἓνα χαρακτηριστικὸ ἀπόσπασμα περιγραφῆς τῆς ἀπαγόρευσης τῆς Ἀκολουθίας ἀπὸ τὸν Τύπο τῆς ἐποχῆς:

«Ὁταν ἤκουε περὶ ἐξακολουθήσεως τῆς ἀκολουθίας ὁ ἀξιωματικὸς μᾶλλον ἐξηγηριοῦτο. Δὲν παρήλθεν ὀλίγη ὥρα ὅποτε ἀπευθύνει ἔντονον διαταγὴν πρὸς αὐτοὺς “ἐν ὀνόματι τοῦ Νόμου διαλυθῆτε” καὶ διατάξας τοὺς ὑπ’ αὐτὸν ἄνδρας ἔχοντας ἐφ’ ὄπλου λόγχην νὰ ἐπιπέσωσι κατὰ τοῦ ἐκκλησιάσματος, πρῶτος αὐτὸς ἔδωκε τὸ σύνθημα ἀρχίσας νὰ κτυπᾷ διὰ τοῦ ὑποκοπᾶνου τοῦ ὄπλου μιμηθέντες κατόπιν καὶ οἱ ὑπ’ αὐτὸν ἄνδρες. Δέ-

10. Σκρίπ, 19.1.1925.

χονται κτυπήματα ὑποκοπάνων πολλοί· ξεσχίζονται πῖλοι γυναικῶν· καταρρίπτονται κατὰ γῆς τὸ ἔξωθεν προσκυνητᾶριον μὲ τὰς ἀγίας εἰκόνας, τὸ τραπέζιον ἔνθα ἦσαν τοποθετημένα τὰ κηρία, χωρὶς δὲ νὰ προβάλη οὐδεμίαν ἀντίστασιν τὸ πλῆθος διαμαρτύρετο διὰ τοὺς τοιοῦτους βανδαλισμούς»¹¹.

* * *

Κατὰ τὸ ὑπόλοιπο τοῦ ἔτους αὐτοῦ δὲν εἶχαμε κάποιο σοβαρὸ περιστατικό, διότι ἐπῆλθε ἡ γνωστὴ δικτατορία τοῦ Πάγκαλου, ὁ ὁποῖος ἀποδείχθηκε πῖδ φιλόανθρωπος ἀπὸ τοὺς Ἱεράρχες τῆς Διοικούσης Ἐκκλησίας.

Ὅταν ἦκουε περὶ ἐξακολουθήσεως τῆς ἀκολούθιας ὁ ἀξιωματικῶς μᾶλλον ἐξηγουῦτο. Δὲν παρήλθεν ὀλίγη ὥρα ὅποτε ἀπευθύνει ἑντονον διαταγὴν πρὸς αὐτοὺς «ἐν ὀνόματι τοῦ Νόμου διαλυθῆτε» καὶ διατάξας τοὺς ὑπ' αὐτὸν ἄνδρας ἔχοντας ἐφ' ὄπλου λόγχην νὰ ἐπιπέσωσι κατὰ τοῦ ἐκκλησιασματος, πρῶτος αὐτὸς ἔδωκε τὸ σύνθημα ἀρχίσας νὰ κτυπᾷ διὰ τοῦ ὑποκοπάνου τοῦ ὄπλου μιμηθέντες κατόπιν καὶ οἱ ὑπ' αὐτὸν ἄνδρες. Δέχονται κτυπήματα ὑποκοπάνων πολλοί· ξεσχίζονται πῖλοι γυναικῶν· καταρρίπτονται κατὰ γῆς τὸ ἔξωθεν προσκυνητήριον μὲ τὰς ἀγίας εἰκόνας, τὸ τραπέζιον ἔνθα ἦσαν τοποθετημένα τὰ κηρία, χωρὶς δὲ νὰ προβάλη οὐδεμίαν ἀντίστασιν τὸ πλῆθος διαμαρτύρετο διὰ τοὺς τοιοῦτους βανδαλισμούς.

ΣΚΡΙΠ 25-1-1925

11. Σκρίπ, 25.1.1925.



Δ: Τὸ ἔτος 1926 τοῦ Νέου Μαρτυρολογίου

Ἦδη ἀπὸ τὸ 1924 οἱ Μοναχὲς τῆς Μονῆς Κεχροβουνίου Τήνου, μὲ παρότρυνση τοῦ Γέροντος Φιλοθέου Ζερβάκου, εἶχαν ἀρνηθῆ νὰ ἀποδεχθοῦν τὴν Ἡμερολογιακὴ Καινοτομία. Κατόπιν πολλῶν πιέσεων καὶ μπροστὰ στὴν ἐπίμονη ἄρνησὶ τους ὁ Μητροπολίτης Σύρου Ἀθανάσιος Λεβεντόπουλος μηχανεύθηκε ἄλλον τρόπο. Ἀπειλῆσε τὸν οἰκογενειάρχη ἐφημέριο τῆς Μονῆς π. Ματθαῖο Εὐριπιώτη, ὅτι θὰ τὸν καθαιρέσει ἂν συνεχίσει νὰ λειτουργεῖ μὲ τὸ παλαιὸ ἡμερολόγιο. Ὁ ἱερέας ἐνέδωσε καὶ ἡ Ἡγουμένη Εὐφροσύνη καὶ οἱ Μοναχὲς ποὺ ἀρνήθηκαν νὰ συμμορφωθοῦν παραπέμφθηκαν, τὸν Ὀκτώβριο τοῦ 1925, στὸ τοπικὸ ἐκκλησιαστικὸ δικαστήριον, στὸ ὁποῖο καὶ τιμωρήθηκαν μὲ ποινὲς ἐκπτώσεως τῶν ἐν τῇ Μονῇ ἀξιωμάτων τους καὶ ἐξορία. Οἱ Μοναχὲς δὲν ἀναγνώρισαν τὴν καταδικαστικὴ ἀπόφαση καὶ γι' αὐτὸ μνηύθηκαν ἀπὸ τὸν Μητροπολίτη στὴν Σύνοδο τῆς Διοικούσης Ἐκκλησίας. Οἱ Μοναχὲς προσήχθησαν ἀπὸ τὴν τοπικὴ χωροφυλακὴ καὶ ἀφοῦ διενυκτέρευσαν στὸ Ἀστυνομικὸ Τμήμα Τήνου ὠδηγήθηκαν στὴν Ἀθήνα. Ἐκεῖ μετὰ ἀπὸ δίκη-παρωδία (ποὺ ἔγινε τὴν 1η/14η Ἀπριλίου τοῦ 1926) καταδικάστηκαν, ἐκτὸς τῆς Ἡγουμένης ποὺ ζήτησε συγχώρηση, σὲ καθαίρεση τοῦ Μοναχικοῦ Σχήματος καὶ ἀφορισμό¹²!

**ΔΙΟΤΙ ΗΚΟΛΟΥΘΟΥΝ ΤΟ ΠΑΛΑΙΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ
Ἡ ΧΘΕΣΙΝΗ ΔΙΚΗ ΤΡΙΩΝ ΚΑΛΩΣΤΡΑΙΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΥΝΟΔΟΝ**
ΣΚΡΙΠ 15-4-1926

Τὸ δὲ πλῆθος τῶν πιστῶν ποὺ εἶχε συγκεντρωθεῖ γιὰ συμπρά-σταση διαλύθηκε ἀπὸ τὴν ἀστυνομία. Τὴν ἴδια ἡμέρα στὴν Μονὴ οἱ Μοναχὲς τῶν ἰδίων φρονημάτων ἐπιτέλεσαν ἱερὰ Παράκληση ὑπὲρ τῆς αἰσίας ἐκβάσεως τῆς δίκης στὸ κελλὶ τῆς Μοναχῆς Πελαγίας Καρούση (ἡ Μονὴ ἦταν ἰδιόρρυθμη). Κατὰ τὴν διάρ-

12. Σκριπ, 15.4.1926· Ἑλληνικὴ, 15.4.1926· Πολιτεία, 15.4.1926· Ἐμπρός, 15.4.1926· Νέα Ἡμέρα, 15.4.1926· Ἑλληνικὴ, 17.4.1926.

κεια τῆς Παρακλήσεως εἰσέβαλε ἡ προσωρινὴ Ἰγουμενὴ, ποὺ τοποθέτησε ὁ καινοτόμος Μητροπολίτης, Ἰερωνυμία Βουσί-νου, μαζί με μερικὲς ἀπὸ τὶς Μοναχὲς ποὺ ἀποδέχτηκαν τὸ νέο ἡμερολόγιο καὶ ἄλλους λαϊκοὺς καὶ ξυλοκόπησαν τὶς Μοναχὲς, ἀφήνοντας ἀναίσθητες ἀπὸ τὸ ξύλο τὶς παλαιοημερολογίτισσες Μοναχὲς Μαγδαληνὴ καὶ Ἀθανασία¹³.

• Παράλληλα, τὰ ἐκκλησιαστικὰ ἔντυπα τῆς ἐπίσημης Ἐκκλησίας, ὅπως ἡ «Ἐκκλησία» καὶ ἡ «Ἀνάπλασις», καθὼς καὶ ἀρκετὲς πολιτικὲς ἐφημερίδες, ἐξαπέλυαν ἕναν καταγιτισμὸ ἐπιθέσεων καὶ ὕβρεων κατὰ τῶν *Παλαιοημερολογιτῶν*, οἱ ὁποῖοι χαρακτηρίζονταν ὡς «φανατικοί», «θρησκόληπτοι», «ἀγύρτες», «καθυστερημένοι», γιὰ νὰ ἀναφέρουμε τὰ πιὸ συνηθισμένα.

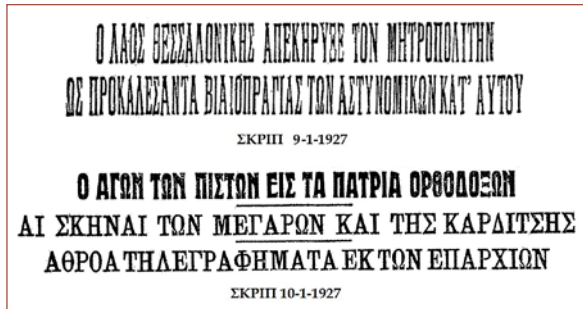
* * *

Τὰ Χριστούγεννα τοῦ 1926, εἶχαμε ἐπεισόδια κυρίως στὴν ἐπαρχία.

• Στὴν Θεσσαλονίκη, πάλι ὁ Γεννάδιος παρεμπόδισε τοὺς Ὁρθοδόξους νὰ ἐορτάσουν τὴν μεγάλη Ἑορτὴ καὶ ὅταν τὸ πλῆθος διαμαρτυρήθηκε, ἐπιστρατεύθηκε ξανὰ ἡ ἀστυνομία¹⁴.

• Στὰ Μέγαρα, οἱ κάτοικοι «ἀμνηφοῦντες τὰς πιέσεις καὶ τὰς ἀπειλὰς τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων, τὰ ὁποῖα ἠπειλοῦν μέχρι τῆς τελευταίας στιγμῆς, ὅτι θὰ συνελάμβανον καὶ θὰ ἐτουφέκιζον ὅσους θὰ ἐτόλμουν νὰ προσέλθουν εἰς τὴν λειτουργίαν»¹⁵ τῶν Χριστουγέννων, ἐώρτασαν με θάρρος τὴν Ἑορτὴ.

• Στὴν Σαλαμίνα καὶ στὴν Καρδίτσα, οἱ ἀστυνομικὲς δυνάμεις σὲ συνεννόησι με τὶς ἐκκλησιαστικὲς ἀρχὲς ἐσφράγιζαν τὰ ἐξωκκλήσια γιὰ νὰ μὴν ἐορτάσουν οἱ, χωρὶς ναὸ εὐρισκόμενοι, Γνήσιοι Ὁρθόδοξοι.



13. Ἑλληνική, 25.4.1926.

14. Σκρίπ, 9.1.1927.

15. Σκρίπ, 10.1.1927.



Ε: Τὸ ἔτος 1927 τοῦ Νέου Μαρτυρολογίου

Γτὴν Νικήτη Χαλκιδικῆς, τὴν παραμονὴ τῶν Θεοφανείων μετὰ τὸ ἐκκλησιαστικὸ ἡμερολόγιο, ὁ Ἄγιορείτης Λειτουργὸς τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων π. Ἰλαρίων συνελήφθη ἄνευ λόγου καὶ αἰτίας ἀπὸ ἀστυνομικὴ δύναμη. Ἀποτέλεσμα ἦταν οἱ ὑπὲρ τῶν χιλίων *Παλαιοημερολογίτες* κάτοικοι νὰ πολιορκήσουν τὸ οἶκον, στὸ ὁποῖο ἦταν ὑπὸ κράτηση ὁ Λειτουργὸς καὶ νὰ καταφέρουν νὰ τὸν ἐλευθερώσουν. Ἐτσι τὴν ἐπόμενη ἡμέρα ἐώρτασαν τὴν Ἑορτὴ τῶν Θεοφανείων, πλὴν ὅμως ἡ χαρὰ τῶν δὲν κράτησε πολὺ, μιᾶς καὶ κατέφθασε σημαντικὴ στρατιωτικὴ δύναμη, τῆς ὁποίας ὁ λοχαγὸς συγκέντρωσε τοὺς κατοίκους στὴν πλατεία τοῦ χωριοῦ καί, κατόπιν καταδόσεως ὑπὸ τοῦ νεοημερολογίτου ἱερέως συγκεκριμένων *παλαιοημερολογιτῶν* προέβη στὴν σύλληψή τους. Οἱ εἴκοσι περίπου συλληφθέντες Χριστιανοὶ μετα-

ΣΟΒΑΡΑΙ ΣΚΗΝΑΙ ΠΑΛΑΙΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΕΝ ΝΙΚΗΤΗ

ΤΟ ΦΩΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ 20-1-1927

ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΙΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΩΝ ΕΝ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗ

ΤΟ ΦΩΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ 21-1-1927

φέρθηκαν στὸν Πολύγυρο ὅπου προφυλακίστηκαν γιὰ 20 μέρες καὶ ἔπειτα καταδικάστηκαν σὲ τρίμηνη φυλάκιση¹⁶.

Ἡ δὲ Κοινότητα τοῦ Ἁγίου Ὁρους ἔβγαλε ἀνακοίνωση μετὰ τὴν ὁποία ἀπαγόρευε στοὺς Ἄγιορείτες ἱε-

ρομονάχους νὰ ἐξυπηρετοῦν τοὺς *Παλαιοημερολογίτες*¹⁷.

* * *

Τὸ ἔτος 1927 στιγματίσθηκε καὶ ἀπὸ τὴν δολοφονία τῆς Νεομάρτυρος Αἰκατερίνης Ρούττη. Στὴν Μάνδρα Ἀττικῆς οἱ πιστοὶ

16. Τὰ Πάτρια, τόμος Ε', σελ. 38-46· Τὸ Φῶς [Θεσσαλονίκης], 20/21.1.1927.

17. Τὸ Φῶς [Θεσσαλονίκης], 22.1.1927· Μακεδονία, 22.1.1927.

τῶν Πατρίων εἶ-
χαν ἐτοιμασθεῖ νὰ
ἐορτάσουν μὲ Ἄγρυ-
πνία τὴν Ἑορτὴ
τῶν Ταξιαρχῶν.

Μετὰ τὸν Ἑσπερινό, ἐμφανίστηκε κουστωδία χωροφυλάκων μὲ ἐντολὴ νὰ διαλύσει τὸ ἐκκλησίασμα καὶ νὰ συλλάβει τὸν Λειτουργό, τὸν π. Χριστοφόρο Ψαλλίδα. **Οἱ** πιστοὶ κλειδώθηκαν στὸ ναὸ καὶ οἱ χωροφύλακες μανιασμένα ἄρχισαν νὰ χτυπᾶνε τὶς πόρτες γιὰ νὰ τὶς σπάσουν, ἐνῶ ἔθραυσαν τὰ τζάμια τῶν παραθύρων, ἀλλὰ ἐμποδίστηκε ἡ ἔφοδός τους ἀπὸ τὰ σιδερένια κιγκλιδῶματα. **Ὅ**ταν ἐτελείωσε ἡ Ἄγρυπνία οἱ πιστοὶ βγήκαν ἀπὸ τὸν ναὸ καλύπτοντας μὲ τὰ σώματά τους τὸν Ἱερέα. **Οἱ** χωροφύλακες ἄρχισαν νὰ πυροβολοῦν γιὰ ἐκφοβισμό. **Ἔ**πεσαν πάνω ἀπὸ σαράντα πυροβολισμοί, ἐνῶ μία σφαῖρα τραυμάτισε ἐλαφρὰ στὸ κεφάλι τὴν Ἀγγελικὴ Κατσαρέλλου. **Ἐ**πειτα ἄρχισαν μὲ τοὺς

ΑΙ ΣΚΗΝΑΙ ΤΗΣ ΜΑΝΔΡΑΣ ΕΠΑΝΕΛΗΦΘΗΣΑΝ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Ἡ ΕΞΕΓΕΡΕΙΣ ΤΟΥ ΟΡΔΟΔΟΞΟΥ ΛΑΟΥ ΚΑΘΙΣΤΑΤΑΙ ΕΠΙΦΘΟΣ
Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙ ΔΙΑ ΤΩΝ ΥΠΟΚΟΠΑΝΩΝ
ΤΩΝ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΩΝ ΝΑ ΕΚΒΙΑΣΗ ΤΑΣ ΣΥΝΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

Η ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ 11-12-1927



Η ΝΕΟΜΑΡΤΥΣ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΡΟΥΤΙΤΗ (+15/28-11-1927)

ΑΙΜΑΤΗΡΑΙ ΣΚΗΝΑΙ ΕΙΣ ΝΑΟΝ ΤΗΣ ΜΑΝΔΡΑΣ
ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥΝΤΑ ΚΑΤΑ ΤΟ ΠΑΤΡΙΟΝ ΕΟΡΤΟΛΟΓΙΟΝ
ΟΛΟΝΥΚΤΙΟΣ ΠΟΛΙΟΡΚΙΑ ΤΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΜΑΤΟΣ
Η ΔΟΛΟΦΟΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΤΩΝ ΟΡΓΑΝΩΝ ΤΗΣ ΤΑΞΕΩΣ!
ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΟΥ ΑΣΠΛΟΥ ΚΑΙ ΑΝΥΠΟΠΤΟΥ ΠΛΗΘΟΥΣ

ΤΑ ΘΥΜΑΤΑ ΤΗΣ ΔΟΛΟΦΟΝΙΚΗΣ ΕΠΙΘΕΣΕΩΣ

ΣΚΡΗΠΙ 22-11-1927

ΑΙΜΑΤΗΡΑ ΜΑΧΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΑΝΔΡΑΝ
ΜΕΤΕΥ ΤΩΝ ΧΟΡΙΚΩΝ ΠΡΑΛΙΟΝΗΜΕΡΟΛΟΓΙΩΝ ΚΑΙ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΩΝ
Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΟΡΤΗΝ ΤΩΝ ΤΑΞΙΑΡΧΩΝ

ΠΟΛΙΤΕΙΑ 24-11-1927

ΕΝ ΘΥΜΑ
ΤΩΝ ΣΚΗΝΩΝ ΤΗΣ ΜΑΝΔΡΑΣ

Εἰς τὸν «Ἐσθλαγιανόν» ἕλκεται ἡ
ποκνήσσα εἰς τὰ ἐπιτάφια τῆς ἁγίας
ἐκείνης σφύρας Κ. Ρούτη, ἡ ἁγία εἶχε
τραυματισθῆ κατά τὰς σφύρας τῆς Μάν-
δρας ἔξ ἀφορμῆς τοῦ ἡμερολογίου ἀπὸ
κουτήματα τῶν χωροφυλάκων δι' ἁνω-
κίμων.

ΠΡΩΤΙΑ 29-11-1927

Ο ΜΑΤΩΜΕΝΟΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΑΘΗΝΩΝ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΑΝΔΡΑΝ ΕΧΥΘΗ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΝ ΑΙΜΑ ΕΞ ΑΙΤΙΑΣ ΤΟΥ

Η ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ 4-12-1927

ΤΑ ΘΡΓΙΑ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ κ. ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ ΤΑΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΤΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΚΑΙ Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ

Η ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ
14-1-1928

ύποκοπάνους τῶν ὄπλων τους νὰ ξυλοκοποῦν τοὺς πιστοὺς καὶ τὸν ἱερέα. Ἡ Αἰκατερίνη Ρούττη νεαρὴ μητέρα τεσσάρων παιδιῶν, τραυματίστηκε σοβαρὰ στὸ κεφάλι καὶ μεταφέρθηκε στὸν Εὐαγγελισμό, ὅπου καὶ ἐξέπνευσε μετὰ ἀπὸ λίγες ἡμέρες¹⁸.

• Ἄλλη μία γυναῖκα ἢ νεομάρτυς Χαρίκλεια Λιούλη, συνελήφθη, φυλακίσθηκε καὶ πέθανε ἀπὸ τὶς κακουχίες λίγους μῆνες ἀργότερα καὶ συγκεκριμένα τὴν Κυριακὴ τῆς Ὁρθοδοξίας στὶς 5 Μαρτίου τοῦ 1928.

Διαβάζουμε σὲ ἐφημερίδα τῆς ἐποχῆς περὶ τῆς κηδεῖας της:

«Τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν ἐγένετο μεγαλοπρεπῆς ὅσον καὶ κατανωκτικὴ ἡ κηδεῖα τῆς νεομάρτυρος Χαρικλείας Λιούλη ἐν Μάνδρα τῆς Ἐλευσίνος. Ἡ μεταστᾶσα προσεβλήθη ἐξ ἐγκεφαλικῆς κεραυνοβόλου συμφορῆσεως, συνεπεία τῶν κακουχιῶν ἃς ὑπέστη ἐν τῇ φυλακῇ, ὅπου εἶχε ριφθῆ πρὸ μηνῶν ὡς λαβοῦσα μέρος εἰς μίαν λειτουργίαν τελεσθεῖσαν κατὰ τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον. Ἡ ἀφοσίωσις τῆς μεταστάσης πρὸς τὰς ἱεράς παραδόσεις ἦτο τοιαύτη ὥστε ἔφθασε μέχρις αὐτοθυσίας. Τὰς νεκρωσίμους εὐχὰς ἀνέγνωσεν ὁ ἱερεὺς Βασίλειος Σακελλαρόπουλος, μετακληθεὶς πρὸς τοῦτο ἐξ Ἀθηνῶν, ἡ δὲ κηδεῖα αὐτῆς ἦτο ἀληθὲς προσκύνημα τῶν πιστῶν πρὸς μίαν ἀγίαν»¹⁹.

* * *

Παρόμοιο περιστατικὸ μὲ τῆς Μάνδρας ἐγίνε καὶ στὴν Θεσσαλονίκη, ὅπου εὐτυχῶς δὲν ὑπῆρξαν θύματα.

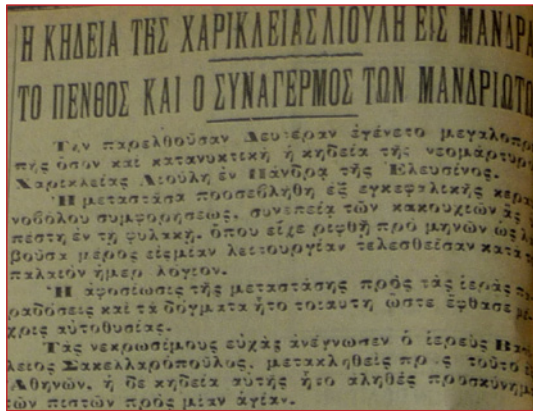
Συγκεκριμένα, κατὰ τὴν ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, ὁ διοικητὴς τῆς Ἀστυνομίας Καλευράς, κατὰ παραγγελία τοῦ Μητροπολίτου Γενναδίου, σφράγισε τὸν Ναὸ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν καὶ

¹⁸. Σκρίπ, 22.11.1927· Χρονικά, 22.11.1927· Ἐλεύθερος Λόγος, 23.11.1927· Νέα Ἡμέρα, 24.11.1927· Πολιτεία, 24.11.1927· Πρωΐα, 29.11.1927.

¹⁹. Σκρίπ, 24.11.1927· Σκρίπ, 30.4.1928· Ἡ ἀναγέννησις τοῦ λαοῦ, 25.3.1928.

έβαλε κουστωδία νὰ τὸν φρουρεῖ. Ὄταν δὲ ὁ κόσμος ἄρχισε νὰ συγκεντρώνεται ἔξωθι τοῦ ναοῦ καὶ νὰ διαμαρτύρεται, ἰσχυρὴ ἀστυνομικὴ δύναμη ἐπενέβηκε καὶ ξυλοκόπησε ἄγρια τὸ πλῆθος, τὸ ὁποῖο ἀποτελεῖτο κυρίως ἀπὸ γυναικόπαιδα²⁰.

Τὸ ἴδιο ἀκριβῶς συνέβη καὶ κατὰ τὴν Ἄγρυπνία τῶν Χριστουγέννων στὸν ἕτερο ιδιόκτητο Ναὸ τῶν *Παλαιοημερολογιτῶν* Θεσσαλονίκης, τὴν Ἁγία Ἐλεοῦσα²¹.



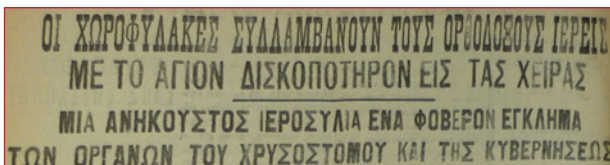
20. Ἡ ἀναγέννησις τοῦ λαοῦ, 11.12.1927.

21. Ἡ ἀναγέννησις τοῦ λαοῦ, 14.1.1928.



5: Τὸ ἔτος 1928 τοῦ Νέου Μαρτυρολογίου

Τὸν Φεβρουάριο τοῦ 1928, στὴν Θεσσαλονίκη πάλι, ἔγινε μία ἀνήκουστος ἱεροσυλία. Μεγάλη ἀστυνομικὴ δύναμη εἰσέβαλε στὸν Ναὸ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν καὶ διέλυσε τὸ πλῆθος, συλλαμβάνοντας ἀρκετοὺς χριστιανούς. Ὁμως ὁ ἀνθυπομοίραρχος Σηφάκης, τοῦ 2ου ἀστυνομικοῦ τμήματος, δὲν ἀρκέστηκε σὲ αὐτό, ἀλλὰ μὲ θράσος εἰσέβαλε μέσα στὸ Ἱερὸ ἀπὸ τὴν Ὠραία Πύλη καὶ ἀρπάζοντας τὸν Λειτουργὸ π. Ἀκάκιο, Ἱερομόναχο ἐκ Κύπρου, πὺ ἐκεῖνη τὴν στιγμή ἔκανε κατάλυση, τὸν πέταξε ἔξω ἀπὸ τὸ Ἱερὸ σχίζοντάς του τὰ ἄμφια²².



Η ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ 4-3-1928

* * *

Τὴν Κυριακὴ τῆς Ὁρθοδοξίας τοῦ 1928, στὴν Παιανία (τότε Λιόπεσι) εἶχαμε νέα ἐπεισόδια. Ὁ ἀστυνομικὸς σταθμάρχης Γεώργιος Μάλιαρης εἰσέβαλε μὲ δύο χωροφύλακες στὸ ἐξωκκλήσι τῆς Ἁγίας Μαρίας καὶ προσπάθησε νὰ συλλάβει τὸν Λειτουργό, π. Παρθένιο Ἀγιορείτη. Μπροστὰ στὴν σθεναρὰ υπεράσπισή του ὁμως ἀπὸ τοὺς χωρικοὺς ἐξήγαγε περίστροφο καὶ ἀπειλῆσε νὰ πυροβολήσει τοὺς πιστοὺς. Ζητήθηκε δὲ ἡ συνδρομὴ τοῦ ἀστυνομικοῦ σταθμοῦ Κορωπίου καὶ συνελήφθη ὁ Πρόεδρος τοῦ Παραρτήματος κ. Κόλιας²³.

**ΤΟ ΛΙΟΠΕΣΙ ΑΝΑΣΤΑΤΟΝ
ΔΙΑ ΤΑΣ ΣΥΛΛΗΨΕΙΣ ΠΑΛΑΙΟΗΜΕΡΟΛΟΓΙΩΝ
ΕΞΕΓΕΡΣΙΣ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΕΠΕΜΒΑΣΕΩΣ
ΠΑΡ ΟΛΙΓΟΝ ΑΙΜΑΤΗΡΑΙ ΣΚΗΝΑΙ**

ΣΚΡΙΠ 6-3-1928

* * *

Στις 6 Ἀπριλίου 1928
συνέβη ἓνα ἀπίστευτο γεγονός. Χιλιάδες πιστῶν,

22. Ἡ ἀναγέννησις τοῦ λαοῦ, 4.3.1928.

23. Σκρίπ, 6.3.1928· Σκρίπ, 7.3.1928.

οί όποιοί είχάν συγκεντρωθεί στόν Πειραιᾶ μέ σκοπό νά μεταβοῦν στην Τήνο γιά νά έορτάσουν τόν Εὐαγγελισμό τῆς Θεοτόκου κατά τὸ Πάτριό Έορτολόγιο πληροφορήθηκαν μέ

ΑΝΙΕΡΟΣ ΔΙΩΤΜΟΣ ΠΙΣΤΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ
Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΕΜΠΟΔΙΖΟΥΝ ΣΙΔΙΛΛΑΣ ΛΑΟΥ ΝΑ ΜΕΤΑΒΟΥΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΗΡΙΩΝ
Η ΕΥΛΑΒΗΣ ΘΕΩΡΙΑ ΔΙΔΑΤΕΤΑΙ ΜΕ ΤΑΣ ΛΟΓΧΑΣ ΚΑΙ ΤΑΣ ΑΝΤΙΛΑΙΣ!

ΣΚΡΙΠΤ 7-4-1928

ΕΩΣ ΠΟΤΕ Η ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ

Η ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ 15-4-1928

έκπληξη, πώς κατόπιν πίεσεως τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν ὁ Ὑπουργὸς Ἐσωτερικῶν ἀπαγόρευσε τὸν ἀπόπλου τοῦ πλοίου! Ἀμέσως ἑκατοντάδες Ὀρθοδόξων, οἱ ὁποῖοί εἶχαν μάλιστα ἤδη ἀγοράσει τὸ εἰσιτήριο τῶν ἑβδομήντα χιλιάδων δραχμῶν, σπεύδουν διὰ τοῦ ἠλεκτρικοῦ σιδηροδρόμου στην Ἀθήνα καὶ συγκεντρώνονται ἔξω ἀπὸ τὴν Βουλή, γιά νά διαμαρτυρηθοῦν γιά τὸ πρωτοφανές αὐτὸ μέτρο ἐναντίον τους. Ἐκεῖ ἀπλώνουν τίς κουβερτοῦλες τους καὶ κάθονται κάτω μέ τίς λαμπάδες τους (ποὺ εἶχαν ταμένες στην Παναγία) στὰ χέρια, ἀναμένοντας τὴν ἀπόφαση τῆς ἄρσεως τοῦ ἀποκλεισμοῦ. Ἡ εἰκόνα αὐτὴ συγκινεῖ τοὺς περαστικούς, ποὺ πλησιάζουν καὶ ζητοῦν νά πληροφορηθοῦν τί συμβαίνει. Ἐκείνη τὴν στιγμή ὁμως δίδεται ἐντολή καὶ ἡ πυροσβεστικὴ ἀντλία τῆς ἀστυνομίας ἀρχίζει νά καταβρέχει τὸ πλῆθος γιά νά τὸ διαλύσει, ἀκούγονται δὲ φωνές διαμαρτυρίας:

«-Τί σᾶς ἐκάμαμε ποὺ μᾶς βρέχετε;

-Τί σᾶς φταίμε; Διατί δὲν μᾶς ἀφήνετε νά πᾶμε νά προσκυνήσουμε τὴν Παναγία;».

Καὶ συνεχίζουμε νά διαβάζουμε στην ἴδια ἐφημερίδα τῆς ἐποχῆς:

«Ἡ ἀντλία ἐξακολουθεῖ νά καταβρέχει. Καὶ ὁμως διάβροχοι οἱ παλαιοημερολογίτες δὲν διαλύονται. Μόνον τὰ μικρὰ παιδάκια ποὺ φέρουν μαζί τους αἱ παλαιοημερολογίτισσαι μητέρες, αὐτὰ ἐκβάλλουν γοερὰς κραυγὰς. Καὶ ἐνῶ ἡ ἀντλία καταβρέχει συνεχῶς τοὺς παλαιοημερολογίτας, οἱ στρατιῶται μέ ἐφ' ὄπλου λόγχην κοντακίζουν τούτους, οἱ ὁποῖοι, διὰ νά προφυλαχθοῦν ἀπὸ τὸ κατάβρεγμα, θέλουν

νὰ εἰσέλθουν εἰς τὸν περίβολον τῆς Βουλῆς διὰ νὰ προφυλαχθοῦν»²⁴.

Γιὰ τὴν ἱστορία, ὁ ἀπόπλους τελικὰ δὲν ἐπιτράπηκε.

* * *

Τὴν Μεγάλῃ Ἑβδομάδα εἶχαμε νέες διώξεις.

• Στὴν Σαλαμίνα, κατὰ τὴν Λειτουργία τῆς Μεγάλῃς Πέμπτης, ὁμάδα ἀστυνομικῶν μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν ἀνθυπομοίραρχο Σταθόπουλο εἰσέβαλε στὸ Παρεκκλήσιο τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου στὸ Μούλκι μὲ σκοπὸ νὰ συλλάβει τὸν ἱεουργοῦντα π. Γεδεῶν, Προηγούμενο τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κωνσταντονίτου. **Μ**προστὰ στὴν ἀντίδραση τῶν πιστῶν ἡ σύλληψη ἀποτράπηκε καὶ ἡ ἀστυνομία ὡς ἀντίποινα συνέλαβε τοὺς Μοναχοὺς Ἀρσένιο Ξηρουχάκη καὶ Νεκτάριο Κουκουλάκη, οἱ ὁποῖοι ἐντὸς τοῦ κρατητηρίου πλέον ἔψαλαν τὰ Ἄχραντα Πάθη τοῦ Κυρίου μας.

• Στὸ δὲ Μενίδι οἱ Ὁρθόδοξοι κάλεσαν τὸν π. Βασίλειο Σακελλαρόπουλο νὰ λειτουργήσῃ, ἀλλὰ, ἐντολῇ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Χρυσοστόμου, τὸν συνέλαβε ἡ ἀστυνομία καὶ τὸν μετέφερε στὸ Τμήμα Μεταγωγῶν. **Ἐ**κεῖ συγκεντρώθηκαν περὶ τοὺς 300 πιστοὺς, οἱ ὁποῖοι κατόπιν διαμαρτυριῶν κατῴρθωσαν νὰ ἐπιτύχουν τὴν ἀπελευθέρωσή του, ἀλλὰ ὁ Παπαδόπουλος διέταξε νὰ ξανασυλληφθεῖ ἀμέσως, μαζὶ μὲ τὸν Ὑπεύθυνο τοῦ Παραρτήματος τῶν *Παλαιοημερολογιτῶν* Μενιδίου²⁵!

* * *

Τὸν Μάιο, πάλι στὴν Θεσσαλονίκη, εἶχαμε νέα ἔκτροπα.

Ἄς δοῦμε πῶς τὰ περιγράφει ἔντυπο τῆς ἐποχῆς:

«*Τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα οἱ Ὁρθόδοξοι Χριστιανοὶ οἱ ἀκολουθοῦντες τὸ πάτριον ἑορτολόγιον ἠθέλησαν νὰ κάμουν εἰς ἓνα ἀπὸ τοὺς*

ΠΩΣ ΕΝΝΟΕΙ Η ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΘΗΝΩΝ
ΝΑ ΕΟΡΤΑΣΗ ΤΟ ΠΑΣΧΑ Ο ΛΑΟΣ ΤΩΝ ΧΩΡΙΩΝ
ΣΥΛΛΗΨΕΙΣ, ΧΕΙΡΟΠΕΔΑΙ. ΦΥΛΑΚΙΣΕΙΣ, ΚΑΤΑΔΙΩΞΕΙΣ,
ΑΝΤΙ ΤΟΥ ἙΙΡΗΝΗ ΥΜΝΩΝ, ΑΓΡΙΑΙ ΔΙΑΤΑΓΑΙ ΚΑΙ ΕΞΟΝΤΩΣΕΙΣ
ΤΟ ΜΕΝΙΔΙ ΚΑΙ Η ΣΑΛΑΜΙΣ ΕΝ ΑΝΑΣΤΑΤΩΣΕΙ

ΣΚΡΙΠ 15-4-1928

ἐδῶ ἰδιοκτῆτους ναοὺς τοῦ συλλόγου τῶν ὀρθοδόξων λιτανεΐαν διὰ τὴν κατάπαυσιν τῶν σει-

24. Ἡ ἀναγέννησις τοῦ λαοῦ, 4.3.1928.

25. Σκρίπ, 15.4.1928.

ΟΙ ΟΡΘΟΔΟΞΟΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΙ ΚΑΤΑΔΙΩΚΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΜΑΧΟΝ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΝ & ΤΟΥΣ ΟΠΑΔΟΥΣ ΤΟΥ

Η ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ 13-5-1928

σμῶν σκοποῦντες μετὰ τὸ τέλος τῆς λιτανείας ὅπως συλλέξουν ἐρά-
νους ὑπὲρ τῶν σεισημοπαθῶν. **Ἡ** τοιαύτη ἐνέργεια ἐξώργισε σφόδρα τὸν
ἐδῶ Μητροπολίτην Γεννάδιον, ὅστις διέταξε τ' ἀστυνομικὰ ὄργανα
νὰ ἐμποδίσουν τοὺς Χριστιανοὺς νὰ κάμουν λιτανεῖαν καὶ διέταξε νὰ
συλλάβουν τοὺς ἱερεῖς καὶ νὰ τοὺς ἀποστείλουν σιδηροδεσμίους εἰς
τὰς φυλακάς. **Π**ράγματι τ' ἀστυνομικὰ ὄργανα τ' ἀρεσκόμενα νὰ ἐκτε-
λοῦν παρανόμους διαταγὰς ὅταν πρόκειται νὰ γελοιοποιήσουν τὸ ρά-
σον εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ ἀφοῦ διὰ τῆς ξιφολόγχης διεσκόρπισαν τοὺς
Χριστιανούς, ὡς νὰ ἦσαν κομμουνισταί, συνέλαβαν τοὺς ἱερεῖς καθ'
ἣν ὥραν ἐτέλουν τὴν λιτανεῖαν καὶ μεταχειρισθέντας αὐτοὺς ὡς νὰ
ἦσαν κακοῦργοι τοῦ χειρίστου εἴδους τοὺς ἔδεσαν καὶ τοὺς ἔκλεισαν
εἰς τὰς φυλακάς ἐκ τῶν ὁποίων τὴν ἐπομένην ἡμέραν τοὺς μετέφεραν
εἰς Ἀθήνας»²⁶.

Ὁ διευθυντὴς τοῦ ἐντύπου αὐτοῦ, πληροφορηθεὶς τὰ γεγονό-
τα, μετέβη στὴν Ἀθηναϊκὴ φυλακὴ καὶ ζήτησε νὰ μάθει τί συνέ-
βη. **Π**εριγράφει δὲ στὸ ἐντυπό του τὰ ἐξῆς:

«Οἱ ἱερεῖς ἀφοῦ διηγῆθησαν τὰ ἀνωτέρω περιέγραψαν μὲ τὰ μελα-
νώτερα χρώματα τὴν συμπεριφορὰν τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων καὶ
ἐκάκισαν τὴν στάσιν τοῦ Μητροπολίτου Γενναδίου καὶ τῶν ἄλλων
ἀρχιερέων, οἱ ὅποιοι καταδιώκουν ἱερεῖς, διότι ἀκολουθοῦν τὸ πάτριον
ἐορτολόγιον καὶ δὲν δέχονται νὰ γίνουν φράγκοι, τοὺς δὲ προπαγαν-
διστὰς τῶν ἄλλων αἱρέσεων ἀφήνουν ἐλευθέρως νὰ ἐκτελοῦν τὸ κατα-
χθόνιον ἔργον των. **Ἄ**ν ἐπρόφθασε νὰ τελειώσῃ ἡ συνομιλία μετὰ τῶν
ιερέων ἦλθον χωροφύλακες καὶ παρέλαβαν αὐτοὺς κατὰ διαταγὴν τοῦ
Χρυσοστόμου καὶ ὠδήγησαν αὐτοὺς εἰς τὴν ἐξορίαν ποὺ τοὺς ὠρίσε»²⁷.

* * *

26. Ἡ ἀναγέννησις τοῦ λαοῦ, 13.5.1928.

27. Αὐτόθι.

Οί διωγμοὶ συνεχίζονται ὀλόκληρο τὸ ἔτος, σὲ ὀλόκληρη τὴν χώρα.

Τὴν νύκτα τῆς 14ης πρὸς 15η Αὐγούστου μὲ τὸ παλαιό, στὸ Λιτόσελο Φθιώτιδος οἱ χωροφύλακες καταλαμβάνουν τὸν Ἱερὸ Ναὸ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου καὶ ἀπαγορεύουν στὸν Ἱερέα καὶ στοὺς πιστοὺς νὰ λειτουργηθοῦν.



Λιτόσελο Φθιώτιδος.

* * *

Τὸ φθινόπωρο οἱ, γλυτώσαντες ἀπὸ τὶς σφαγὲς τῶν Τούρκων, πρόσφυγες τῆς περιοχῆς τῶν Σερρῶν στέλνουν στὸν Βενιζέλο Ἵπόμνημα πὸν γράφουν μεταξὺ ἄλλων καὶ τὰ ἐξῆς:

*«**Ἡμεῖς οἱ κατελθόντες εἰς τὴν φιλόξενον γῆν τῆς Μητρὸς Ἑλλάδος, ἀποροῦμεν ὄντως διὰ τὰ εἰς βάρους τῶν γνησίων Ὀρθοδόξων λαμβανόμενα ἄγρια καὶ ἀπάνθρωπα μέτρα. Οἱ Παλαισημερολογῖται ὡς ἄνθρωποι, ὡς ὀρθόδοξοι χριστιανοί, ὡς Ἑλληνες πολῖται, ζητοῦσιν ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐκτελοῦν οἱ ἀλλόθρησκοι ἐν οἷς οἱ Παπικοὶ, οἱ Προτεστάνται καὶ οἱ παρὰ τὸ Σύνταγμα Ἐλευθεροτέκτονες, ἦτοι τὸν ἐλεύθερον ἐκκλησιασμὸν εἰς ὀρισμένην ἐκκλησίαν μετ' ὀμοφρόνων ἱερέων, αὐτὸς εἶνε ὁ πόθος μας καὶ τὸν πόθον αὐτὸν τὸν ὕποστηρίζομεν καὶ διὰ τοῦ αἵματός μας. Ἐὰν δέ, ὁ, μὴ γένοιτο, ἡ Σεβαστὴ Κυβέρνησις δὲν παραχωρήσῃ τὰ ὄσα ζητοῦμεν, θέλομεν ἐν τέλει μὲ ὄλα τὰ νόμιμα μέσα, ζητήσῃ τὴν προστασίαν τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ἠτις σύμφωνα μὲ τὴν συνθήκην τῆς Λωζάννης “Περὶ θρησκευτικῶν μειονοτήτων” θέλει ὕποχρεώσει τὴν μητριαν πλέον Ἑλλάδα ὅπως δώσῃ τὰ ὑπὸ τῶν Πα-***

λαισημερολογιτῶν ζητούμενα»²⁸.

* * *

Κλείνουμε τὸ

**ΕΞΑΚΟΛΟΥΘΕΙ Η ΑΓΡΙΑΤΗΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΟΗΜΕΡΟΛΟΓΙΤΩΝ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ**

ΣΚΡΙΠ 1-10-1928

28. Ἐνθ' ἀνωτέρω, Ἡ ἀναγέννησις τοῦ λαοῦ.

ἔτος 1928 καὶ τὴν ἐργασία αὐτή, μὲ τὴν ἀναφορὰ σὲ ἕναν γενναῖο Ἱερομόναχο, τὸν π. Ἀρσένιο Σακελλάρη.

Ὁ π. Ἀρσένιος, ἐφημέριος τῶν χωριῶν Πύργου καὶ Βιτώλης τῆς ἐπισκοπῆς τότε Φθιώτιδος, δὲν ἀπεδέχθηκε ἐξ ἀρχῆς τὴν Ἡμερολογιακὴ Καινοτομία, γι' αὐτὸ καὶ καταγγεληθεὶς καταδικάσθηκε σὲ «καθαίρεση» τὸ 1926.

Ὁ Ἱερεὺς, ἔχοντας βεβαίως τὴν συνείδηση πὼς ἡ ψευδοκαθαίρεσή του ὡς παράνομη δὲν εἶχε κανένα κύρος συνέχιζε νὰ ἱερούργει. Κατόπιν δευτέρας καταγγελίας ἐναντίον του, συλλαμβάνεται, ἄνευ ἐντάλματος, τὸ ἀπόγευμα τῆς 9ης Ἀπριλίου 1928 καὶ ὁδηγεῖται στὸ Ἀστυνομικὸ Τμῆμα Λαμίας. Τὴν ἐπομένη, ὁ ἐνωμοτάρχης Ἀραποστάθης Εὐστάθιος μαζί μὲ ἕναν χωροφύλακα περνᾶνε χειροπέδες στὸν π. Ἀρσένιο καὶ ὁ μὲν πρῶτος τὸν κρατοῦσε σφικτά, ὁ δὲ χωροφύλακας, μὲ μία μεγάλη ψαλίδα καὶ ἔπειτα μὲ κουρευτικὴ μηχανή, τοῦ ἔκοψε τὰ γένεια καὶ τὰ μαλλιά.

Τὸ φρικτὸ αὐτὸ γεγονός, τὸ ὁποῖο ἔγινε κατόπιν εἰσηγήσεως τοῦ Μητροπολίτου Φθιώτιδος Ἰακώβου Παπαϊωάννου, δὲν ἀποθάρρυνε τοὺς Γνησίους Ὁρθοδόξους, οἱ ὁποῖοι ἔδωσαν εὐφυῆ ἀπάντηση διὰ ἐπιστολῆς ἐνὸς ἀδελφοῦ σὲ ἐφημερίδα τῆς ἐποχῆς:

«Ὁ μάρτυς ἱερομόναχος ἀναμφιβόλως καὶ κεκαρμένως θὰ ἐκτελεῖ τὰς διαφόρους ἱεροπραξίας, ἀφοῦ οἱ διάφοροι κεκαρμένοι ἱερεῖς τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν ἐκτελοῦσι τοιαύτας, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι οὗτοι κείρονται εἰς τὰ διάφορα κουρεῖα τῆς πρωτευούσης οἰκειοθελῶς, ἐνῶ ὁ ἀτυχῆς Ἀρσένιος ἐκάρη βιαίως εἰς τὸ ἀστυνομικὸν κατάστημα Λαμίας»²⁹.

Μετὰ τὴν κουρά του ὁ π. Ἀρσένιος παραπέμφθηκε στὸ Πλημμελειοδικεῖο Λαμίας, ὅπου καταδικάσθηκε σὲ 95 ἡμέρες φυλά-



Πύργος Φθιώτιδος.

29. Ἐνθ' ἀνωτέρω, Ἡ ἀναγέννησις τοῦ λαοῦ.

κιση, αλλά άσκησε έφεση και ώρίσθηκε νέα δίκη στο Έφετείο Άθηνών.

Η δίκη έγινε στις 28 Νοεμβρίου. **Ο** 56χρονος τότε Έρομόναχος καταδικάσθηκε σε δίμηνη φυλάκιση και ώδηγήθηκε για έγκλεισμο στις διαβόητες για την άθλιότητά τους φυλακές του Παλαιού Στρατώνος στο Μοναστηράκι (στους χώρους τών φυλακών εκείνων στοιβάζονταν περίπου 800 κρατούμενοι, κάτω από άθλιες συνθήκες, ύγρασία, ζωΰφια, ναρκωτικά, χρήσι όπλων και καθημερινές συγκρούσεις)³⁰.

Σε αυτές τις φυλακές κατάφερε ένας δημοσιογράφος να πάρει συνέντευξη τo Δεκέμβριο τού 1928 από τόν έγκλειστο π. Άρσένιο, τήν όποιάν άξίζει να άναγνώσουμε, ως έπίλογο τής παρούσης έργασίας:



Ο ΠΑΠΑ-ΑΡΣΕΝΙΟΣ
ΜΙΑ ΣΥΝΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΑΛΑΙΟΝ ΣΤΡΑΤΩΝΑ
ΜΕ ΤΟΝ ΚΑΤΑΚΛΙΣΘΕΝΤΑ ΕΥΣΕΒΗ ΙΕΡΕΑ

«Είς τας ένταΰθα φυλακάς τού Παλαιού Στρατώνος εις τo Μοναστηράκι έμαθα πώς έφυλακίσθη κάποιος παπᾶς, διότι έλειτούργει με τo Παλαιόν Έορτολόγιον και χωρίς να χάσω καιρόν μιὰ και δυò εις τας φυλακάς.

-Τίνα ζητείτε, κύριος;

-Τόν Παπᾶ-Άρσένιον.

-Περάστε.

Έδηγοΰμαι εις τo περίφημον μπουντρούμι τών ένετικῶν χρόνων που χρησιμεΰει δια φυλακὴν και σωφρονισμόν τών άνθρωπίνων παραβάσεων και από μακρυὰ χωρίς κανέν σημείον

30. Η δημόσια κατακραυγή για την άθλιότητα τής φυλακῆς αΰτῆς ώδήγησε στην κατεδάφισί της τo 1929.

τῆς ταυτότητός του, διακρίνω τὸν ρασοφόρον κατάδικον. **Μ**όλις ὡς ἀντίκρυσα τὴν μορφήν τοῦ φυλακισθέντος πατρὸς Ἀρσενίου ἔστην, ἢ κάλλιον εἰπεῖν, ἐξέστην. **Μ**ία γαλήνη ἐπιχέεται ἐφ' ὅλου τοῦ προσώπου του, ἐν βλέμμα ἀπλοῦν καὶ φωτεινόν, μία στάσις μαρτυροῦσα



Μοναστηράκι.

τὴν πίστιν, μία στάσις, ἐπιβαλλομένη, μαρτυροῦσα τὴν ταραχήν...(;).

-Πάτερ μου, προσκυνῶ, λέγω εἰς τὴν ἐμπνεουσάν με πρωτοφανῆ φυσιογνωμίαν τοῦ ἱερέως, καὶ κύπτω καὶ ἀσπάζομαι τὴν δεξιάν του.

Ἔνα χαμόγελο, μόλις διαγραφόμενον εἰς τὰ κολλημένα χεῖλη τοῦ παπᾶ τοῦ Χριστοῦ, μὲ μίαν πατρικὴν ἔκφρασιν συνοδεύει τὴν ἀνταπόδοσιν τοῦ χαιρετισμοῦ μου·

-Τὸν Κύριον, παιδί μου.

-Παπᾶ μου, εἶμαι δημοσιογράφος καὶ διὰ νὰ σοῦ εἶπω τὴν ἀλήθειαν, πλέον τούτου, κατέχομαι ἀπὸ μίαν ἀληθῆ περιέργειαν νὰ μάθω καὶ ν' ἀκούσω παρὰ τοῦ στόματος τῆς ἀγιωσύνης σας·

Πρῶτον· Τί πιστεύετε· γιατί ἐγίνατε ἱερεὺς· γιατί δὲν ἀκολουθεῖτε τὸ Νέον Ἐορτολόγιον καὶ τὰς καινοτομίας· γιατί καὶ μετὰ τὴν καθαίρεσίν σας ἱερουργήσατε· πῶς εὐρίσκετε τὴν καταδίκην σας, καὶ

Δεύτερον· Θὰ ἐμμείνετε εἰς τὴν στάσιν σας; καὶ πόσον;

-Παιδί μου θὰ ἤμην πολὺν εὐτυχῆς καὶ θὰ ἠνυχομένη νὰ μοῦ δώσῃ ὁ Θεός μου καὶ Κύριός μου, τὸν Ὅποιον λατρεύω καὶ χάριν τοῦ Ὅποιου εὐρίσκομαι εἰς τὰ φυλακάς, λόγους ἱκανοὺς νὰ ἀποκριθῶ εἰς τὰ ἐρωτήματά σου.

Καὶ ποιήσας τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ, λέγει μὲ παιδικὴν ἀφέλειαν καὶ μὲ ἕναν ἀόρατον καὶ μόλις διακρινόμενον ἱερὸν φόβον.

-Εἶμαι χωρικός παπᾶς μὲ λίγα γράμματα, γιὰ νὰ μὴ εἶπω ἀγράμματος. Ὡς λαϊκὸς ἐπίστευα καὶ πιστεύω καὶ ὡς παπᾶς τὸ «Πιστεύω εἰς ἕνα Θεὸν» τὸ σύμβολον τῆς Πίστεώς μας, ἤτοι τὰς Ἱερὰς Γραφὰς τὴν Παλαιὰν καὶ Νέαν Διαθήκην καὶ ὅσα οἱ πατέρες μας οἱ ἅγιοι ἐθέπισαν γραπτῶς καὶ παρέδωσαν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν μας διὰ τῆς παρα-

δόσεως. **Μ**ὲ τρία λόγια: τὰς Γραφάς, τὰς Παραδόσεις καὶ τὰς 7 Οἰκουμενικάς Συνόδους. **Ἴ**δοὺ ἡ πίστις μου ὡς Λαϊκοῦ. **Ἡ** πίστις μου ὡς παπᾶ, ἀφοῦ ὁ ἅγιος Θεὸς μὲ ἠξίωσεν ἐμὲ τὸν ἀχρεῖον δοῦλον του τὸν ἀνάξιον, νὰ ἐκτελῶ τὰ θεῖα ἱερά καὶ ἀκατανόητα μυστήριά του περιέλαβε τὴν ἰδίαν



μου πίστιν, τὴν ὁποίαν εἶχα ὡς λαϊκός, καὶ ἀκόμη μίαν ὁμολογίαν ἕναν ὄρκον ἐπίσημον ἔμπροσθεν Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων «ὅτι θὰ τηρήσω τὴν πίστιν ἀμόλυντον, τὰ καθήκοντά μου τὰ ἐκκλησιαστικὰ ἀπαράλλακτα» ὅπως τὰ παρέλαβον καὶ τὰ ἐδιδάχθηκα χωρὶς νὰ προσθέσω ἢ νὰ ἐξαιρέσω καὶ χωρὶς δισταγμὸν καὶ διψυχίαν, ἀσάλευτα. **Τ**οῦτο ὡμολόγησα, τοῦτο ἐφύλαξα. **Τ**οῦτο φυλάττω καὶ μὲ τὴν πίστιν μου αὐτὴν θὰ ἀποθάνω. **Ἐ**γὶνα ἱερεύς, ἐγώ, ὁ ἀνάξιος παιδί μου, τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου τοῦ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρός μας, καὶ θὰ παραμείνω μὲ τὴν βοήθειάν του μέχρι θανάτου εἰς τὴν τάξιν μου. **Τ**ί ἄλλο, παιδί μου, μὲ ἠρώτησες;

-Γιατί ἐγίνατε ἱερεύς.

-Ἄ, νὰ ἓνα πρᾶγμα ποῦ δὲν τὸ ἐξωμολογήθηκα μέχρι τώρα. **Ἡ** Μάννα μου καὶ ἡ Ἐκκλησία μας μοῦ ἐνέπνευσαν ὅ,τι τὸ καλλίτερο πρᾶγμα ποῦ μπορεῖ κανεὶς νὰ κερδίσῃ εἰς τὸν κόσμον αὐτὸν εἶνε “Νὰ σώσῃ τὴν ψυχὴν του”. **Ν**ὰ εὐαρεστήσῃ τὸν Θεόν, νὰ πράξῃ καλὰ καὶ ἀγαθὰ καὶ νὰ μὴ λατρεύῃ τὴν ὕλην, τὸν κόσμον, ἀλλὰ τὸν Θεόν. **Αὐ**τὸ τὸ μάθημα τὸ ἐχώνευσεν ἡ ψυχὴ μου καὶ ἐγὶνα παπᾶς, ὄχι νὰ κερδίζω τὸν ἄρτον μου, παπᾶς ἐπαγγέλματος, ὅπως λέτε σεῖς οἱ γραμματισμένοι, ἀλλὰ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ὁρθοδόξου, παπᾶς γιὰ νὰ σώσω τὴν ψυχὴν μου. **Κ**αὶ γι’ αὐτὸ δὲν ἐνδιαφέρομαι διὰ τὰς διαταγὰς τοῦ Ἄννα καὶ τοῦ Καϊάφα, οὐδὲ δι’ ὅσα θὰ εἶχον ἐὰν ὑπήκουον εἰς τὴν ἀσέβειαν τῆς

μεταβολῆς τῶν παραδεδομένων, ἀλλὰ διὰ τὴν ποιμνὴν μου, διὰ τὰ πρόβατα, τὰ ὁποῖα μοῦ ἐνεπιστεύθη ὁ Χριστός, εἰς ἐμὲ τὸν ταπεινὸν καὶ ἐλάχιστον δοῦλόν του. **Νὰ γιατί δὲν ἀκολουθῶ τὸ Νέον Ἑορτολόγιον, διότι δὲν μοῦ παρεδόθη ὅταν ἔγινα Παπᾶς. Καὶ ἀφοῦ μὲ τὸ παλαιὸν ἑορτολόγιον ὑμνησαν καὶ ἐλάτρευσαν οἱ ἅγιοι Πατέρες μου τὸν Θεὸν καὶ ἡ οὕτω πως προσφερομένη λατρεία “εἰς τὴν Ἁγίαν Τριάδα καὶ τιμὴ εἰς τοὺς ἁγίους” ἦτο ἀληθῆς καὶ κανονικὴ καὶ ἁγία, ὥστε καὶ αὐτοὶ ἐγένοντο ἅγιοι δοῦλοι Θεοῦ καὶ εἰσηλθόντες εἰς τοὺς κόλπους τοῦ Ἀβραάμ. Ἀλλὰ καὶ τοὺς θέλοντας διὰ τῆς ἀγιότητός των καὶ τῶν θεοπνεύστων συγγραμμάτων των βοηθοῦσι νὰ εἰσέλθουν.**

Καὶ σὲ ἐρωτῶ κ. δημοσιογράφε, τί μᾶς χρειάζεται ἡ καινοτομία τοῦ νέου ἑορτολογίου, τοῦ Νέου Πασχαλίου, τὰ θέατρα καὶ τὰ κομμένα τὰ μαλλιά, τὸ νὰ συλλειτουργοῦν μαζί μὲ προτεστάντας καὶ δὲν ἠξεύρω τὶ ἄλλο θέλουν οἱ νεωτερισταὶ Ἱεράρχαι, γιὰ νὰ μᾶς πᾶνε στὸν Παράδεισο ἢ στὴν Κόλασιν, εἰς τὸν Θεὸν ἢ εἰς τὸν Διάβολον; Κάθε πρᾶγμα ἔχει ἓνα λόγο, ἐξυπηρετεῖ κάποιον σκοπὸν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Σκοπὸς δὲ μοναδικὸς καὶ οὐσιαστικὸς τῆς Ἐκκλησίας εἶνε νὰ κάμῃ τὸν χριστιανὸν ἅγιον, δηλαδὴ ἄξιον νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν παράδεισον. Καὶ ἀφοῦ μὲ τὸ παλαιὸν Ἑορτολόγιον εὔρον τὸν Παράδεισον ὅλοι οἱ ἁγιάσαντες ὡς σήμερα, δηλαδὴ δύο περίπου χιλιάδες χρόνια, τί τὸ θέλουμε τὸ Νέον; Εἰς τί θὰ μᾶς χρησιμεύσει; Μπορεῖ νὰ μοῦ πῆς, παιδί μου κύριε δημοσιογράφε, αὐτὸ ποῦ μοῦ εἶπε καὶ ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐφετείου προχθὲς εἰς τὴν δίκην μου. “-Σὺ ξεύρεις περισσότερα, παπᾶ, ἢ ὁ Μητροπολίτης;”. Σοῦ ἀπαντῶ παιδί μου.

Καὶ ἀπὸ μένα τὸν ἀγράμματο Παπᾶ καὶ ἀπὸ τὸν Μητροπολίτη τὸν σπουδασμένο ξέρουν οἱ Πατέρες μου οἱ ἅγιοι. Ὁ Χρυσόστομος, ὁ Βασίλειος, ὁ Γρηγόριος καὶ τόσοι ἄλλοι· καὶ ἀφοῦ μὲ τὸ παλαιὸν ἑορτολόγιον ἐλάτρευσαν τὸν Θεὸν καὶ διέταζαν ὅλοι οἱ Πατέρες δύο χιλιάδες ποῦ ἀπετέλουν τὰς 7 Οἰκουμενικὰς





Συνόδους νὰ ἐκτελοῦμε τὰ καθήκοντά μας ἱερεῖς καὶ λαϊκοί, πῶς θέλετε νὰ παραβῶ τὸν ὄρκον μου καὶ νὰ ἀρνηθῶ τοὺς Πατέρας μου τοὺς ἁγίους καὶ νὰ ἀκολουθήσω τοὺς κουρεμένους Ἱεράρχας; **Αὐτὸ δὲν θὰ γίνῃ ποτέ.**

Πιστεύω, παιδί μου, ὡς πιστεύω, ἱερεὺς ὦν τοῦ Ὑψίστου καὶ μὴ τὰ τῆς Ἐκκλησίας μετακινήσας, ἀλλ' ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ αὐτὰ φυλάξας παραμένω, χάριτι Κυρίου, ἱερεὺς τοῦ Χριστοῦ καὶ δὲν εἶμαι τῶν κουρεμένων

ἀρχιερέων παπᾶς. **Καὶ** θὰ ἱεουργῶ πάντοτε ὡς ἄνθρωπος δὲν ἐμποδίζομαι ἀπὸ τὰς λόγχας τοῦ Πιλάτου εἰς τὸν Οἶκον τοῦ Θεοῦ διότι οὔτε διὰ πράξεις ἀνηθίκους, οὔτε διὰ φρονήματα αἰρετικοῦ καθηρέθην, ἀλλὰ μοῦ κόψαν τὰ μαλλιά καὶ μὲ ἔβαλαν φυλακῆ, διότι ἐτήρησα καὶ τηρῶ τὸν ὄρκον μου καὶ ὄλην τὴν πίστιν μου. **Ἀλλὰ τί λέγουν αἱ Γραφαί; “ΘΕΩ ΠΕΙΘΑΡΧΕΙΝ ΜΑΛΛΟΝ ἢ ΑΝΘΡΩΠΟΙΣ”.** **Πορεύου καὶ σύ, παιδί μου, καὶ ποίει ὁμοίως.**

Καὶ εὐλογήσας με ὁ πιστὸς καὶ ἄξιος θαυμασμοῦ καὶ ἀγάπης ἀληθῆς ἱερεὺς τῆς Ὁρθοδοξίας, ἀπεχώρησεν εἰς τὸ ἀνήλιον δῶμα τῶν φυλακῶν, ἵνα ἐκεῖ λατρεύσῃ τὸν Θεὸν τὸν ἐνισχύοντα αὐτόν»³¹.

* * *

Κλείνοντας τὴν παρούσα ἐργασία, ὀφείλουμε νὰ τονίσουμε, πῶς μὲ τὴν παράθεση τῶν ντοκουμέντων αὐτῶν ποὺ ἀφοροῦν τὶς διώξεις τῶν προγόνων μας, δὲν ἐπιδιώξαμε νὰ γεννήσουμε τὸ μῖσος, ἀλλὰ νὰ στηλιτεύσουμε τὴν ὑποκρισία. **Οὔτε** νὰ αὐξήσουμε τὴν διάσταση, ἀλλὰ νὰ προβάσουμε τὴν ἀλήθεια, ἢ ὅποια ἀπελευθερώνει καὶ φέρνει πρὸς τὸν Θεὸν τὸν ἀνθρώπου.

31. Σκρίπ, 28.4.1928· Σκρίπ, 11.5.1928· Σκρίπ, 12.6.1928· Σκρίπ, 29.11.1928· Σκρίπ, 30.11.1928· Σκρίπ, 2.12.1928.



Ἡ ἔνοπλος Ἀστυνομία κατὰ τοῦ
«ἀθώου καὶ θρήσκου Ποιμνίου» τοῦ Χριστοῦ.
(1/14.6.1935)

